

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 22ας Απριλίου 2021*

«Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 – Άρθρο 29, παράγραφος 1 – Άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i – Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Άρθρο 70, παράγραφος 1 – Άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i – Καθορισμός της δασμολογητέας αξίας – Συναλλακτική αξία – Προσαρμογή – Τιμή που περιλαμβάνει την παράδοση στα σύνορα»

Στην υπόθεση C-75/20,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Λιθουανίας) με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Φεβρουαρίου 2020, στο πλαίσιο της δίκης

«Lifosa» UAB

κατά

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

παρισταμένων των:

Kauno teritorinė muitinė,

«Transchema» UAB,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους N. Wahl (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, L. S. Rossi και J. Passer, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: E. Tanchev

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η «Lifosa» UAB, εκπροσωπούμενη από τους A. Seliava και E. Sinkevičius, advokatai,
- η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την V. Kazlauskaitė-Švenčionienė,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις F. Clotuche-Duvieusart και J. Jokubauskaitė,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 29, παράγραφος 1, και του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1, στο εξής: κοινοτικός τελωνειακός κώδικας), καθώς και του άρθρου 70, παράγραφος 1, και του άρθρου 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1, στο εξής: ενωσιακός τελωνειακός κώδικας).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της «Lifosa» UAB (στο εξής: εισαγωγέας) και του Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (τμήματος τελωνείων του Υπουργείου Οικονομικών, Λιθουανία) σχετικά με την απόφαση των τελωνειακών αρχών να επιβάλουν στην πρώτη, μεταξύ άλλων, προσαρμογή της τελωνειακής αξίας εισαγόμενων εμπορευμάτων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας

- 3 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα όριζε τα εξής:

«Η δασμολογητέα αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής που πραγματοποιείται σύμφωνα με τα άρθρα 32 και 33, εφόσον:

[...]

- β) η πώληση ή η τιμή δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις ή παροχές των οποίων η αξία δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί όσον αφορά τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα·

[...]».

- 4 Το άρθρο 29, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα είχε ως εξής:

«Η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή είναι η συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή ή υπέρ του πωλητή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και περιλαμβάνει όλες τις πληρωμές που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν ως όρο της πώλησης των εισαγομένων εμπορευμάτων, από τον αγοραστή στον πωλητή, ή από τον αγοραστή σε τρίτο πρόσωπο για να ικανοποιήσει υποχρέωση του πωλητή. Η πληρωμή δεν είναι αναγκαίο να γίνεται σε χρήμα. Πληρωμή μπορεί να γίνει με πιστωτικούς τίτλους ή αξιόγραφα και μπορεί να γίνει άμεσα ή έμμεσα.»

- 5 Το άρθρο 32, παράγραφοι 1 έως 3, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα προέβλεπε τα εξής:

«1. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή προστίθενται:

[...]

ε) i) τα έξοδα μεταφοράς και ασφάλισης των εισαγόμενων εμπορευμάτων [...]

[...]

μέχρι του τόπου εισόδου των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

2. Κάθε στοιχείο που προστίθεται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή βασίζεται αποκλειστικά σε αντικειμενικά δεδομένα που είναι δυνατό να αποτιμηθούν.

3. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, ουδέν στοιχείο προστίθεται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, με εξαίρεση τα στοιχεία που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.»

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93

- 6 Το άρθρο 164, στοιχείο γ', του τιτλοφορούμενου «Διατάξεις για τα έξοδα μεταφοράς» κεφαλαίου 4 του τίτλου V του μέρους I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), όριζε τα εξής:

«Για την εφαρμογή του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ε) [...] του [κοινοτικού τελωνειακού] κώδικα:

[...]

γ) όταν τα εμπορεύματα μεταφέρονται δωρεάν ή με μεταφορικά μέσα του αγοραστή, πρέπει να συνυπολογίζονται στη δασμολογητέα αξία τα έξοδα μεταφοράς μέχρι του τόπου εισόδου, υπολογιζόμενα σύμφωνα με το σύνηθες τιμολόγιο μεταφοράς που ισχύει για τον ίδιο τρόπο μεταφοράς.»

Ο ενωσιακός τελωνειακός κώδικας

- 7 Το άρθρο 70 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με τίτλο «Μέθοδος υπολογισμού της δασμολογητέας αξίας βάσει της συναλλακτικής αξίας», προβλέπει τα εξής:

«1. Η κύρια βάση της δασμολογητέας αξίας εμπορευμάτων, είναι η συναλλακτική αξία, δηλαδή η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εμπορεύματα τιμή, όταν αυτά πωλούνται προς εξαγωγή με προορισμό το τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, ενδεχομένως κατόπιν προσαρμογής.

2. Η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή είναι η συνολική πληρωμή που έγινε ή πρόκειται να γίνει από τον αγοραστή προς τον πωλητή ή από τον αγοραστή προς τρίτο υπέρ του πωλητή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα και περιλαμβάνει όλες τις πληρωμές που έγιναν ή πρόκειται να γίνουν, ως προϋπόθεση για την πώληση των εισαγομένων εμπορευμάτων.

3. Η συναλλακτική αξία εφαρμόζεται υπό τον όρο ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

[...]

β) η πώληση ή η τιμή δεν εξαρτάται από προϋποθέσεις ή παροχές των οποίων η αξία δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί όσον αφορά τα υπό εκτίμηση εμπορεύματα,

[...]».

- 8 Το άρθρο 71 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, με τίτλο «Στοιχεία της συναλλακτικής αξίας», ορίζει τα εξής:

«1. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας κατ' εφαρμογή του άρθρου [70], στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα για τα εισαγόμενα εμπορεύματα τιμή προστίθενται:

[...]

ε) τα ακόλουθα έξοδα έως τον τόπο εισόδου των εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης:

i) τα έξοδα μεταφοράς και ασφάλισης των εισαγομένων εμπορευμάτων, [...]

[...]

2. Κάθε στοιχείο που προστίθεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή βασίζεται αποκλειστικά σε αντικειμενικά δεδομένα που είναι δυνατό να αποτιμηθούν.

3. Για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, κανένα στοιχείο δεν προστίθεται στην πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή, με εξαίρεση τα στοιχεία που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.»

Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/2447

- 9 Το άρθρο 138 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2447 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2015, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής ορισμένων διατάξεων του κανονισμού 952/2013 (ΕΕ 2015, L 343, σ. 558), με τίτλο «Κόστος μεταφοράς», ορίζει, στην παράγραφο 3, τα εξής:

«Όταν τα εμπορεύματα μεταφέρονται δωρεάν ή η μεταφορά παρέχεται από τον αγοραστή, τα μεταφορικά έξοδα που πρέπει να συμπεριληφθούν στη δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων υπολογίζονται σύμφωνα με τον συνήθη πίνακα τιμών ναύλων που ισχύει για τον ίδιο τρόπο μεταφοράς.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 10 Ο εισαγωγέας είναι εταιρία εγκατεστημένη στη Λιθουανία, η οποία, μεταξύ άλλων, παράγει λιπάσματα. Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2014 και 31ης Οκτωβρίου 2016, στο πλαίσιο σύμβασης που είχε συναφθεί στις 23 Σεπτεμβρίου 2011, ο εισαγωγέας αγόρασε από μεσάζοντα, την «Transchema» UAB, και εισήγαγε στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης διάφορες ποσότητες τεχνικού θειικού οξέος παραγωγής της εγκατεστημένης στη Λευκορωσία εταιρίας Naftan JSC (στο εξής: παραγωγός).
- 11 Για κάθε επιμέρους συναλλαγή, συναπτόταν συμπληρωματική σύμβαση η οποία προέβλεπε συγκεκριμένη τιμή και την εφαρμογή της ρήτρας «Delivered at Frontier» (παραδοτέο στα σύνορα, DAF), σύμφωνα με τον διεθνή εμπορικό όρο (incoterm) DAF, ο οποίος αποτελεί τμήμα των καταρτισθέντων από το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο Incoterms 2000 και ορίζει ότι ο παραγωγός βαρύνεται με όλα τα έξοδα μεταφοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων έως τον συμφωνημένο τόπο παράδοσης στα σύνορα.
- 12 Ως δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων ο εισαγωγέας δήλωσε τα πράγματι καταβληθέντα ποσά, όπως αυτά αναγράφονταν στα τιμολόγια που είχε εκδώσει ο μεσάζων.
- 13 Κατά τη διάρκεια ελέγχου, το τελωνείο του Κάουνας (Λιθουανία) διαπίστωσε ότι η δηλωθείσα δασμολογητέα αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων ήταν κατώτερη από τα έξοδα στα οποία είχε πράγματι υποβληθεί ο παραγωγός για τη σιδηροδρομική μεταφορά τους έως το συνοριακό σημείο διέλευσης. Εκτιμώντας ότι το ως άνω κόστος μεταφοράς έπρεπε να προστεθεί στη συναλλακτική αξία των εμπορευμάτων, το τελωνείο του Κάουνας διόρθωσε, με απόφαση της 9ης Φεβρουαρίου 2017, τη δηλωθείσα από τον εισαγωγέα δασμολογητέα αξία, προσθέτοντας το κόστος μεταφοράς των εμπορευμάτων μέχρι την είσοδό τους στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης. Ως εκ τούτου, στον εισαγωγέα επιβλήθηκε η καταβολή ποσού 25 876 ευρώ για την προσαρμογή της δασμολογικής αξίας, ποσού 412 ευρώ για τόκους υπερημερίας λόγω μη εμπρόθεσμης καταβολής των αναλογούντων δασμών, ποσού 187 152 ευρώ για ΦΠΑ κατά την εισαγωγή και ποσού 42 492 ευρώ για τόκους υπερημερίας λόγω μη εμπρόθεσμης καταβολής του φόρου αυτού, καθώς και πρόστιμο ύψους 42 598 ευρώ.
- 14 Ο εισαγωγέας προσέφυγε κατά της ως άνω απόφασης ενώπιον του τμήματος τελωνείων του Υπουργείου Οικονομικών, το οποίο την επιβεβαίωσε.
- 15 Ο εισαγωγέας άσκησε στη συνέχεια ένδικη προσφυγή ενώπιον του Vilniaus apygardos administracinis teismas (περιφερειακού διοικητικού δικαστηρίου Βίλνιους, Λιθουανία).

- 16 Με απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2017, το Vilniaus apygardos administracinis teismas (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο Βίλνιους) απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή του εισαγωγέα, ο οποίος άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου της Λιθουανίας).
- 17 Κατά το αιτούν δικαστήριο, οι διάδικοι της κύριας δίκης συνομολογούν ότι η τιμή πώλησης των εισαχθέντων εμπορευμάτων περιελάμβανε τα έξοδα παράδοσης στα σύνορα, τα οποία κατά τους συμφωνηθέντες όρους παράδοσης που εκτίθενται στη σκέψη 11 της παρούσας απόφασης βάρυναν τον παραγωγό.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει περαιτέρω ότι η δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων που δηλώθηκε από τον εισαγωγέα στην τελωνειακή διασάφηση συνίστατο στα ποσά που καταβλήθηκαν για τα εμπορεύματα και ότι τα ποσά αντιστοιχούσαν στην πραγματική αξία των εμπορευμάτων. Εντούτοις, η δηλωθείσα δασμολογική αξία υπολειπόταν των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός για τη σιδηροδρομική μεταφορά των εμπορευμάτων ως τα λιθουανικά σύνορα.
- 19 Ως προς το ζήτημα αυτό, οι τελωνειακές αρχές υποστηρίζουν ότι, ελλείψει προσαρμογής της συναλλακτικής αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, μέσω του συνυπολογισμού, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας τους, των εξόδων μεταφοράς στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός, οι τελωνειακές διασαφήσεις δεν αντανακλούν το σύνολο των στοιχείων των εμπορευμάτων που έχουν οικονομική αξία.
- 20 Αντιθέτως, ο εισαγωγέας υποστηρίζει ότι η τιμή πώλησης των εισαγόμενων εμπορευμάτων αντανακλά την πραγματική αξία τους, δεδομένου ότι, αφενός, ο παραγωγός δεν έχει τη δυνατότητα μεταποίησης ή αποθήκευσής τους και, αφετέρου, η ανακύκλωσή τους είναι ιδιαίτερα δαπανηρή. Επομένως, η τιμή αυτή, μολονότι δεν καλύπτει το σύνολο των μεταφορικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός, εξακολουθεί να είναι δικαιολογημένη και οικονομικώς συμφέρουσα γι' αυτόν, διότι το ύψος του οικολογικού τέλους που επιβάλλεται στη Λευκορωσία για την ανακύκλωση των εν λόγω εμπορευμάτων υπερβαίνει το ποσό της δηλωθείσας δασμολογητέας αξίας τους και των εξόδων μεταφοράς τους.
- 21 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 1, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα επιβάλλουν να προστίθενται τα έξοδα μεταφοράς στη συναλλακτική αξία των εμπορευμάτων σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης όπου, μολονότι οι όροι πώλησης προβλέπουν ότι η τιμή των εμπορευμάτων περιλαμβάνει τα έξοδα μεταφοράς, εντούτοις τα έξοδα μεταφοράς στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός είναι υψηλότερα από την τιμή πώλησης των εμπορευμάτων στον εισαγωγέα.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της Λιθουανίας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει τα άρθρα 29, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του [κοινοτικού τελωνειακού κώδικα], και τα άρθρα 70, παράγραφος 1, και 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του [ενωσιακού τελωνειακού κώδικα] να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι η συναλλακτική αξία πρέπει να προσαρμόζεται ώστε να περιλαμβάνει το σύνολο των πραγματικών εξόδων στα οποία

υποβάλλεται ο [...] παραγωγός κατά τη μεταφορά των εμπορευμάτων στον τόπο εισόδου τους στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, όταν, όπως εν προκειμένω, 1) βάσει των όρων παράδοσης των εμπορευμάτων [...], η υποχρέωση κάλυψης των εξόδων αυτών βαρύνει τον [...] παραγωγό και 2) τα συγκεκριμένα έξοδα μεταφοράς υπερβαίνουν την τιμή που συμφωνήθηκε και πράγματι πληρώθηκε από τον [...] εισαγωγέα, αλλά 3) η πράγματι πληρωθείσα τιμή από τον εισαγωγέα αντανάκλουσε την πραγματική αξία των εμπορευμάτων, έστω και αν η τιμή αυτή δεν επαρκούσε για να καλύψει το σύνολο των εξόδων μεταφοράς που βάρυναν τον [...] παραγωγό;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 23 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 1, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, πρέπει να προστίθενται στη συναλλακτική αξία τους τα έξοδα στα οποία πράγματι υποβλήθηκε ο παραγωγός για τη μεταφορά τους μέχρι τον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, στην περίπτωση που τα εν λόγω έξοδα μεταφοράς, των οποίων η κάλυψη βαρύνει, κατά τους συμφωνηθέντες όρους παράδοσης, τον παραγωγό, υπερβαίνουν την καταβληθείσα από τον εισαγωγέα τιμή, η οποία όμως αντιστοιχεί στην πραγματική αξία των εμπορευμάτων.
- 24 Υπενθυμίζεται ευθύς εξαρχής ότι σκοπός των κανόνων του δικαίου της Ένωσης που διέπουν τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας είναι να θεσπιστεί ένα δίκαιο, ομοιόμορφο και ουδέτερο σύστημα, το οποίο να αποκλείει τη χρησιμοποίηση αυθαίρετων ή πλασματικών δασμολογικών αξιών. Συνεπώς, η δασμολογητέα αξία πρέπει να αντανάκλα την πραγματική οικονομική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων και, ως εκ τούτου, να λαμβάνει υπόψη όσα στοιχεία των εμπορευμάτων αυτών έχουν οικονομική αξία. Μολονότι η πράγματι καταβληθείσα για τα εμπορεύματα τιμή αποτελεί, κατά κανόνα, τη βάση υπολογισμού της δασμολογητέας αξίας, εντούτοις η τιμή αυτή συνιστά στοιχείο το οποίο πρέπει ενδεχομένως να αναπροσαρμόζεται, εφόσον η αναπροσαρμογή αυτή είναι απαραίτητη προς αποφυγή καθορισμού αυθαίρετης ή πλασματικής δασμολογητέας αξίας (απόφαση της 20ής Ιουνίου 2019, *Oribalt Rīga*, C-1/18, EU:C:2019:519, σκέψεις 22 και 23 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 25 Ως προς το ζήτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η καταβληθείσα τιμή για τα εισαγόμενα εμπορεύματα αντιστοιχεί στην πραγματική αξία τους και ότι δεν υφίσταται κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί να υποστηριχθεί ότι η πράγματι καταβληθείσα από τον εισαγωγέα τιμή είναι πλασματική, ως αποτέλεσμα απάτης ή κατάχρησης δικαιώματος.
- 26 Κατά συνέπεια, η διαφορά της κύριας δίκης δεν φαίνεται να αφορά αυθαίρετη ή πλασματική δασμολογητέα αξία, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, αλλά αφορά αποκλειστικά το ζήτημα αν, σε περίπτωση όπως η εν προκειμένω, το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 1, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, επιβάλλουν, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, να προστίθενται στη συναλλακτική αξία τα έξοδα μεταφοράς στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός, σύμφωνα με τις συμβατικές ρήτρες, και περιλαμβάνονται στην τιμή πώλησης, στην περίπτωση που αυτή δεν καλύπτει το σύνολο των εξόδων μεταφοράς.

- 27 Πρώτον, κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 70, παράγραφος 1, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, η συναλλακτική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων αποτελεί την «κύρια βάση» για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας τους. Μόνον συμπληρωματικώς μπορούν να προστεθούν στη βάση αυτή ορισμένα άλλα στοιχεία, προκειμένου να αντικατοπτρίζεται η πραγματική οικονομική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 32 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 71 του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα.
- 28 Μολονότι το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα επιτρέπουν τη συμπλήρωση της πράγματι καταβληθείσας τιμής με την προσθήκη των εξόδων μεταφοράς, εντούτοις κατά τις διατάξεις αυτές απαιτείται τα έξοδα μεταφοράς να μην έχουν ήδη συμπεριληφθεί στην εν λόγω τιμή, όπως συμβαίνει στην περίπτωση που η σύμβαση πώλησης περιλαμβάνει ρήτρα «Delivered at Frontier».
- 29 Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 164, στοιχείο γ', του κανονισμού 2454/93 και το άρθρο 138, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2447. Πράγματι, κατά τις διατάξεις αυτές, τα έξοδα μεταφοράς επιτρέπεται να προστίθενται στη συναλλακτική αξία των εισαγομένων εμπορευμάτων μόνον όταν αυτά μεταφέρονται δωρεάν ή η μεταφορά τους παρέχεται από τον εισαγωγέα.
- 30 Πλην όμως, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, αφενός, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η συμφωνηθείσα τιμή πώλησης δεν περιελάμβανε τα έξοδα μεταφοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων και, αφετέρου, η τιμή που κατέβαλε ο εισαγωγέας αντιστοιχούσε στην πραγματική αξία των εμπορευμάτων αυτών.
- 31 Κατά συνέπεια, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν πληρούνται ούτε οι προϋποθέσεις του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, ούτε οι προϋποθέσεις του άρθρου 164, στοιχείο γ', του κανονισμού 2454/93 και του άρθρου 138, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού 2015/2447.
- 32 Διαφορετική ερμηνεία των ως άνω διατάξεων θα συνεπαγόταν απαίτηση διπλής καταβολής, εκ μέρους του εισαγωγέα, των εξόδων μεταφοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων και, κατά συνέπεια, την αποδοχή της άποψης ότι, στην περίπτωση που η σύμβαση πώλησης περιέχει ρήτρα κατά την οποία το τίμημα περιλαμβάνει τα έξοδα μεταφοράς, θα πρέπει να διορθώνεται αυτεπαγγέλτως η συναλλακτική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων.
- 33 Το γεγονός ότι, εν προκειμένω, τα έξοδα μεταφοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων στα οποία υποβλήθηκε ο παραγωγός είναι υψηλότερα από την πράγματι καταβληθείσα από τον εισαγωγέα τιμή δεν μπορεί να μεταβάλει το συμπέρασμα αυτό, εφόσον η τιμή αυτή αντικατοπτρίζει την πραγματική αξία των εμπορευμάτων, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 34 Δεύτερον, το ενδεχόμενο, που επισημαίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις της, ένας επιχειρηματίας να μπορεί να απαλλαγεί από τις υποχρεώσεις του σχετικά με τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, επικαλούμενος τη συμβατική αυτονομία του, δεν φαίνεται βάσιμο υπό περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη. Πράγματι, ένα τέτοιο ενδεχόμενο προϋποθέτει ότι τα έξοδα μεταφοράς των εισαγόμενων εμπορευμάτων δεν έχουν καταβληθεί, όπερ, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Επιπλέον, η λήψη υπόψη των όρων πώλησης κατά τον καθορισμό της

δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 70, παράγραφος 1, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα.

- 35 Μολονότι οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να αποφεύγουν την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης επικαλούμενοι τις συμβατικές υποχρεώσεις τους, ο καθορισμός της δασμολογητέας αξίας των εισαγομένων εμπορευμάτων δεν μπορεί, εντούτοις, να γίνεται κατά τρόπο αφηρημένο. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο καθορισμός της δασμολογητέας αξίας γίνεται με βάση τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιείται η συγκεκριμένη πώληση, έστω και αν αυτοί διαφέρουν από τα συναλλακτικά ήθη ή μπορούν να θεωρηθούν ως ασυνήθεις για το οικείο είδος συμβάσεως (πρβλ. απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 1986, *Van Houten International*, 65/85, EU:C:1986:53, σκέψη 13). Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για να εκτιμηθεί αν η δασμολογητέα αξία των εμπορευμάτων αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική αξία τους, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συγκεκριμένη νομική κατάσταση των συμβαλλομένων στη σύμβαση πώλησης (πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2010, *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, σκέψη 38). Επομένως, η μη λήψη υπόψη των όρων της πώλησης στο πλαίσιο του καθορισμού της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων όχι μόνον αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα και του άρθρου 70, παράγραφος 1, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, αλλά καταλήγει επιπλέον σε αποτέλεσμα το οποίο δεν καθιστά δυνατό να αντικατοπτρίζεται η πραγματική οικονομική αξία των εμπορευμάτων αυτών.
- 36 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 1, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, δεν πρέπει να προστίθενται στη συναλλακτική αξία τους τα έξοδα στα οποία πράγματι υποβλήθηκε ο παραγωγός για τη μεταφορά τους μέχρι τον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, στην περίπτωση που η κάλυψη των εξόδων μεταφοράς βαρύνει, κατά τους συμφωνηθέντες όρους παράδοσης, τον παραγωγό, ακόμη και αν τα εν λόγω έξοδα υπερβαίνουν την καταβληθείσα από τον εισαγωγέα τιμή, εφόσον αυτή αντιστοιχεί στην πραγματική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 37 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθώς και το άρθρο 70, παράγραφος 1, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο i, του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, έχουν την έννοια ότι, για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας των εισαγόμενων εμπορευμάτων, δεν πρέπει να προστίθενται στη συναλλακτική αξία τους τα έξοδα στα οποία πράγματι

υποβλήθηκε ο παραγωγός για τη μεταφορά τους μέχρι τον τόπο εισόδου στο τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην περίπτωση που η κάλυψη των εξόδων μεταφοράς βαρύνει, κατά τους συμφωνηθέντες όρους παράδοσης, τον παραγωγό, ακόμη και αν τα εν λόγω έξοδα υπερβαίνουν την καταβληθείσα από τον εισαγωγέα τιμή, εφόσον αυτή αντιστοιχεί στην πραγματική αξία των εισαγόμενων εμπορευμάτων, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)